Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0040

ES stratēģiskās drošības un aizsardzības partnerības

Eiropas Parlamenta 2026. gada 11. februāra rezolūcija par ES stratēģiskajām drošības un aizsardzības partnerībām (2025/2119(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļu, it īpaši noteikumus par kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP),

– ņemot vērā dokumentu "Stratēģiskais kompass drošībai un aizsardzībai – Eiropas Savienībai, kas aizsargā savus pilsoņus, vērtības un intereses un veicina starptautisko mieru un drošību", kuru Padome pieņēma 2022. gada 21. martā,

– ņemot vērā Versaļas deklarāciju, ko valstu un valdību vadītāji pieņēma 2022. gada 10. un 11. martā notikušajā neformālajā sanāksmē,

– ņemot vērā Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/2315 (2017. gada 11. decembris), ar ko izveido pastāvīgo strukturēto sadarbību (*PESCO*) un nosaka iesaistīto dalībvalstu sarakstu[1],

– ņemot vērā Padomes Lēmumu (KĀDP) 2024/890 (2024. gada 18. marts), ar kuru groza Lēmumu (KĀDP) 2021/509, ar ko izveido Eiropas Miera mehānismu[2],

– ņemot vērā Eiropadomes secinājumus, it īpaši 2025. gada 23. oktobra, 2025. gada 26. jūnija, 2025. gada 20. marta un 2025. gada 6. marta secinājumus,

---

1 OV L 331, 14.12.2017., 57. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 OV L, 2024/890, 19.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

– ņemot vērā drošības un aizsardzības partnerības, ko 2024. gada 21. maijā parakstīja ES un Moldova, 2024. gada 28. maijā – ES un Norvēģija, 2024. gada 1. novembrī – ES un Japāna, 2024. gada 4. novembrī – ES un Dienvidkoreja, 2024. gada 19. novembrī – ES un Ziemeļmaķedonija, 2024. gada 18. decembrī – ES un Albānija, 2025. gada 19. maijā – ES un Apvienotā Karaliste un 2025. gada 23. jūnijā – ES un Kanāda,

– ņemot vērā 2024. gada 27. jūnijā parakstītās kopīgās drošības saistības starp ES un Ukrainu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/697 (2021. gada 29. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Aizsardzības fondu un atceļ Regulu (ES) 2018/1092[3],

– ņemot vērā balto grāmatu "Eiropas aizsardzība – gatavība 2030", ar ko Eiropas Komisijas vadība iepazīstināja 2025. gada 19. martā, un tās piecu pīlāru finansēšanas plānu ,

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 22. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulas (ES) 2021/694, (ES) 2021/695, (ES) 2021/697, (ES) 2021/1153, (ES) 2023/1525 un (ES) 2024/795 nolūkā ES budžetā stimulēt ar aizsardzību saistītas investīcijas, kas ļautu īstenot apbruņošanās plānu *ReArm Europe* (COM(2025)0188),

– ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2025/1106 (2025. gada 27. maijs), ar ko izveido instrumentu "Rīcība Eiropas drošības labā, stiprinot Eiropas aizsardzības industriju" (*SAFE*)[4];

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 17. jūnija paziņojumu par *Omnibus* paketi aizsardzības gatavības jomā (COM(2025)0820), kuras mērķis ir vienkāršot attiecīgos tiesiskos un administratīvos regulējumus, lai stiprinātu ES aizsardzības gatavību,

– ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2025. gada 16. oktobra kopīgo paziņojumu "Miera saglabāšana – aizsardzības gatavības ceļvedis 2030. gadam" (JOIN(2025)0027),

– ņemot vērā 2024. gada 9. septembra ziņojumu par Eiropas konkurētspējas nākotni,

– ņemot vērā 2024. gada 30. oktobra ziņojumu " s" [Kopā drošāk – Eiropas civilās un militārās sagatavotības un gatavības stiprināšana],

---

[3] OV L 170, 12.5.2021., 149. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

[4] OV L, 2025/1106, 28.5.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

– ņemot vērā trīs kopīgās deklarācijas par ES un NATO sadarbību, ko attiecīgi 2023. gada 10. janvārī, 2018. gada 5. decembrī un 2016. gada 6. decembrī parakstīja Eiropadomes un Komisijas priekšsēdētāji un NATO ģenerālsekretārs,

– ņemot vērā stratēģisko koncepciju, ko pieņēma NATO Madrides samitā 2022. gada 29. jūnijā,

– ņemot vērā 2025. gada 25. jūnija Hāgas samita deklarāciju,

– ņemot vērā 2025. gada 2. aprīļa rezolūciju par 2024. gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu[5],

– ņemot vērā 2025. gada 12. marta rezolūciju par Balto grāmatu par Eiropas aizsardzības nākotni[6],

– ņemot vērā 2021. gada 7. jūlija rezolūciju par ES un NATO sadarbību transatlantisko attiecību kontekstā[7],

– ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2024. gada 5. marta kopīgo paziņojumu "Jauna Eiropas Aizsardzības industriālā stratēģija: reaģētspējīga un noturīga Eiropas aizsardzības industrija kā ES gatavības ķīla" (JOIN(2024)0010),

– ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātes Urzulas fon der Leienas 2024. gada 18. jūlijā izklāstītās politikas pamatnostādnes nākamajai Eiropas Komisijai (2024–2029) "Eiropas izvēle",

– ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra un Eiropadomes priekšsēdētāja 2003. gada 24. septembrī parakstīto kopīgo deklarāciju par ANO un ES sadarbību krīžu pārvarēšanā,

– ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2023. gada 10. marta kopīgo paziņojumu "Eiropas Savienības kosmosa drošības un aizsardzības stratēģija" (JOIN(2023)0009),

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Drošības un aizsardzības komitejas ziņojumu (A10-0005/2026),

A. tā kā pašreizējais ģeopolitiskais konteksts, it īpaši kara atgriešanās Eiropas kontinentā, ko izraisījusi Krievijas agresija pret Ukrainu, un

---

5 OV C, C/2025/4389, 9.9.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 OV C, C/2025/3151, 20.6.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 OV C 99, 1.3.2022., 105. lpp.

no tā izrietošais ES lēmums uzņemties lielāku atbildību par drošību un aizsardzību, tostarp militāro atbalstu Ukrainai, liek ES veidot spēcīgākas, ilgtspējīgas un īpaši pielāgotas partnerības, lai savstarpēji izdevīgā veidā uzlabotu sadarbību ar līdzīgi domājošiem partneriem; tā kā militārās paradigmas maiņas apvienojumā ar hibrīddraudu palielināšanos rezultātā neviens ES reģions nav pasargāts no agresijas vai iejaukšanās riska;

B. tā kā pieaugošajai ES lomai drošības un aizsardzības jomā arī turpmāk ir jāatbilst LES 21. pantā noteiktajiem ES ārējās darbības principiem un mērķiem, tostarp ANO Statūtu, starptautisko tiesību, konfliktu novēršanas, ilgtspējīgas attīstības, demokrātijas un cilvēktiesību principa ievērošanai;

C. tā kā ES saglabā pilnīgu apņemšanos veicināt starptautisko sadarbību un stiprināt efektīvu multilaterālismu visos līmeņos;

D. tā kā dažādās ES mēroga partnerības un dialogi par mieru, drošību un aizsardzību ir svarīgs spēka un noturības avots; tā kā ar šo partnerību palīdzību būtu jārisina steidzamākās ES aizsardzības vajadzības un izaicinājumi;

E. tā kā Stratēģiskajā kompasā ir prasīts paplašināt un padziļināt partnerības ar divpusējiem, reģionālajiem un daudzpusējiem partneriem visā pasaulē, lai nodrošinātu savstarpēju labumu un ciešāku sadarbību, uzsverot nepieciešamību pēc sadarbspējas, inovācijas un saskaņotības starp ES un NATO satvaru, kā arī pēc pastiprinātas sadarbības ar Ukrainu un Amerikas Savienotajām Valstīm kā svarīgām partnerēm Eiropas un transatlantiskās drošības nodrošināšanā;

F. tā kā cilvēku tirdzniecības organizāciju aktivitātes straujais pieaugums un migrācijas instrumentalizācija rada būtisku drošības risku ES;

G. tā kā jaunu drošības un aizsardzības partnerību (DAP) slēgšanā starp ES un partnervalstīm būtu jācenšas nodrošināt un garantēt visaugstākos Eiropas drošības standartus, iegādājoties tehnoloģiski visprogresīvākās un efektīvākās pašaizsardzības sistēmas un nodrošinot piekļuvi tām,

Eiropas drošības vide

1. uzsver, ka DAP ir ļoti svarīgas, lai Eiropa varētu efektīvi reaģēt uz jauniem apdraudējumiem un atbalstīt ES apņēmīgo mērķi palielināt savu kā globāla stratēģiska dalībnieka lomu; uzsver, ka šādas partnerības – kuras ir savstarpēji izdevīgas un kurām ir skaidra stratēģiskā virzība un mērķi – ir ļoti svarīgas, lai ES kļūtu suverēnāka, atbildīgāka par savu aizsardzību un labāk apgādāta autonomai un koordinētai rīcībai tūlītēju un turpmāku izaicinājumu un draudu gadījumā, izmantojot 360 grādu pieeju; apgalvo, ka

Eiropas Savienībai šīs partnerības ir nepieciešamība, nevis izvēles iespēja; uzsver, ka tām būtu jāuzlabo ES stratēģiskā autonomija, vienlaikus saglabājot stingru apņemšanos attiecībā uz daudzpusēju sadarbību, kā arī pilnīgu papildināmību ar NATO, un jāpastiprina ES spēja rīkoties kopā ar līdzīgi domājošiem partneriem miera, stabilitātes un kolektīvās drošības panākšanā;

2. atzīmē, ka ES pašlaik atrodas viskristiskākajā drošības situācijā kopš Otrā pasaules kara, jo tā saskaras ar tādiem būtiskiem izaicinājumiem kā militārās spējas un kiberdrošības infrastruktūras stiprināšana, hibrīddraudu un terorisma apkarošana un kritiskās infrastruktūras aizsardzība; uzsver, ka Krievijas neoimperiālistiskās tieksmes un revizionistiskā attieksme ir visnopietnākais drauds ES drošībai un ka ir steidzami jāpastiprina ES aizsardzības un atturēšanas spēja; šajā kontekstā atgādina par klimata pārmaiņu un vides degradācijas augošo ar drošību saistīto ietekmi uz kritisko infrastruktūru, energosistēmām un sagatavotību krīzei;

3. uzsver, ka Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir brīdinājuma signāls Eiropai, ka drošība un aizsardzība ir jānosaka par prioritāti un ka tajās ir jāiegulda vairāk; uzsver, ka Krievija turpina agresiju Eiropas kontinentā arī ar savu sabiedroto, tādu kā Irānas, Ziemeļkorejas un Baltkrievijas režīms, atbalstu; atzīmē mūsu stratēģisko konkurentu ļaunprātīgās darbības un dažādu valstisku un nevalstisku dalībnieku pašlaik vesto hibrīdkaru, kas apdraud Eiropas drošību un uz noteikumiem balstīto starptautisko kārtību; uzsver ES austrumu dalībvalstu īpašās bažas par drošību, jo tās saskaras ar tiešiem Krievijas agresijas un hibrīdkara radītiem draudiem; uzsver, ka, ņemot vērā Ķīnas atbalstu Krievijas kara ekonomikai, ir jāizvērtē no jauna ES un Ķīnas ekonomiskās sadarbība turpināšana, lai cita starpā ar riska mazināšanas pasākumu palīdzību pastiprinātu ES ekonomisko noturību; uzsver, ka ES ir jātiek galā ar Ķīnas – kas būtiski atvieglo un atbalsta Krievijas agresijas karu – radīto stratēģisko konkurenci, kā arī ar netiešo ietekmi, kuru rada konflikti Tuvajos Austrumos un Āfrikā, vienlaikus pievēršoties kopīgiem globāliem apdraudējumiem un izaicinājumiem;

4. uzsver, ka ar ES ar sava Stratēģiskā kompasa palīdzību apņemas saskaņotāk, konsekventāk un vispusīgāk sadarboties ar saviem partneriem un tādējādi veidot savstarpēji izdevīgas, īpaši pielāgotas partnerības, balstoties uz kopīgām vērtībām un interesēm; uzsver, ka šajās partnerībās liela nozīme ir sadarbspējai, kopīgai apmācībai un inovācijai aizsardzības industrijas jomā, it īpaši, izmantojot tādas iniciatīvas kā Eiropas aizsardzības industrijas programma un *SAFE*;

5. uzsver, ka ES un tās dalībvalstis saglabā stingru apņemšanos attiecībā uz noteikumos balstītu starptautisko kārtību, kuras pamatā ir starptautisko tiesību, ANO Statūtu principu, demokrātijas vērtību, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana, kā noteikts LES; uzsver, ka šī apņemšanās ir pamats ES ārējai darbībai un tās centieniem veicināt

mieru, stabilitāti, multilaterālismu un labklājību visā pasaulē; uzsver, ka konfliktu novēršana, drošība klimata jomā un ilgtspēja ir jāintegrē DAP kā transversālas prioritātes;

6. sagaida, ka Stratēģiskais kompass tiks regulāri atjaunināts, lai nodrošinātu, ka ES stratēģiskais redzējums un kopīgie mērķi vienmēr atbilst jaunākajām ģeopolitiskajām, sociālajām un tehnoloģiskajām norisēm; aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) integrēt noturības plānošanu drošības iniciatīvās, kuras ietver kritisko infrastruktūru, piegādes ķēdes un enerģētisko neatkarību;

ES un NATO stratēģiskās partnerības būtiskā nozīme

7. vērš uzmanību uz pastiprināto stratēģisko partnerību ar NATO, kas ietver strukturētu dialogu un ciešāku operacionālo un nozares līmeņa sadarbību, it īpaši tādās jomās kā militārā mobilitāte, jūras drošība, aizsardzības industrija un spējas attīstīšana, sevišķi, veicot kopīgu ierindas apmācību un abu institūciju personāla sadarbības pasākumus un tādējādi stiprinot NATO Eiropas pīlāru; uzsver, ka šai sadarbībai arī turpmāk jābūt savstarpēji pastiprinošai un balstītai uz uzticēšanos, pārredzamību un abu organizāciju lēmumu pieņemšanas autonomijas ievērošanu; uzsver, ka demokrātiskā pārskatatbildība un parlamentārā uzraudzība ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu, ka šāda sadarbība pastiprina Eiropas un transatlantisko drošību; uzsver, ka 23 no 27 ES dalībvalstīm ir NATO dalībvalstis, un uzskata, ka būtu no jauna jāapstiprina sadarbība ar tām NATO sastāvā esošajām Eiropas valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, šajā nolūkā izpētot partnerību stiprināšanas iespējas;

8. uzsver, ka NATO ir mūsdienu vēsturē visveiksmīgākā militārā un politiskā alianse, kas savām dalībvalstīm ir nodrošinājusi kolektīvo aizsardzību, stabilitāti un drošību vairāk nekā septiņus gadu desmitus; uzsver, ka ES un NATO kopā pārstāv vairāk nekā vienu miljardu iedzīvotāju un aptver dažas no pasaules lielākajām ekonomikām, veidojot kopienu, ko vieno kopīgas demokrātiskās vērtības un drošības intereses; uzsver, ka ir svarīgi institucionalizēt šo dialogu, izmantojot regulāras ES un NATO ministru līmeņa konsultācijas, ar iespējamiem nākotnes scenārijiem saistītas kopīgas stratēģiskās darbības un reaģēšanas uz krīzi koordinētu plānošanu, nodrošinot, ka politiskā koordinācija iet kopsolī ar operacionālo sadarbību;

9. uzsver, ka ES attiecības ar NATO ir prioritāte un ka tās ir nepieciešams attīstīt, it īpaši, pastiprinot informācijas un izlūkdatu kopīgošanu; uzsver, ka ES un NATO sadarbība ir svarīga atturēšanai, kritiskās infrastruktūras aizsardzībai, militārajai mobilitātei, energotīkliem, digitālajiem sakariem, kiberdrošības, kosmosa un aizsardzības ekosistēmām un sabiedrības un demokrātiskajai noturībai; prasa pilnībā īstenot ES un NATO kopīgās deklarācijas;

turklāt aicina ES dalībvalstis, kuras ir arī NATO dalībvalstis, pastiprināt savas saistības pret NATO;

10. uzsver, ka NATO joprojām ir svarīgākā kolektīvās transatlantiskās aizsardzības alianse, kurā ES un NATO ir papildinoša, saskaņota un savstarpēji pastiprinoša loma, lai nodrošinātu drošību Eiropā un palielinātu starptautisko drošību, un mudina šajā jomā cieši sadarboties un veidot savstarpēji izdevīgu partnerību ar Amerikas Savienotajām Valstīm; uzsver, ka drošības un aizsardzības jomā spēcīgāka un spējīgāka ES sniegs ieguldījumu gan globālajā, gan transatlantiskajā drošībā; uzsver, ka NATO ietvaros ir nepieciešams spēcīgs ES aizsardzības pīlārs, kas spētu rīkoties autonomi, vienlaikus papildinot NATO, un kas tādējādi stiprinātu transatlantisko partnerību un sniegtu vajadzīgās drošības garantijas ES, tās dalībvalstīm un uz noteikumiem balstītajai starptautiskajai kārtībai; tajā pašā laikā norāda, ka Eiropas aizsardzībai ir jābūt neatkarīgai un ar pietiekami spēcīgu atturēšanas spēju; brīdina par riskiem, ko rada ASV ārpolitikas ievirzes maiņa, kā rezultātā varētu pavājināties tās saistības pret Eiropu drošības jomā; tādēļ uzsver, ka ES ir jāattīsta pašai sava plānošanas un operacionālā spēja;

11. uzsver, ka drošības pastiprināšana ir atkarīga no dalībvalstu spējas apgādāt sevi ar savietojamiem militāriem instrumentiem, kas izstrādāti kopīgi, izmantojot Eiropas aizsardzības industriju, lai nodrošinātu ātru un efektīvu reakciju uz jebkādiem draudiem ES dalībvalstu teritoriālajai integritātei un suverenitātei; šajā sakarā uzsver, ka militārā spēja ir jānosaka sinerģijā ar NATO aizsardzības plānošanas procesu (*NDPP*) un saskaņā ar principu “vienots spēku kopums”; atzīmē, ka ES ir būtiska loma regulējuma jomā un to investīciju jomā, kuru mērķis ir atbalstīt rūpniecisko konkurētspēju, tehnoloģisko attīstību un Eiropas aizsardzības loģistiku; uzsver, ka standartizācija joprojām ir ES un NATO sadarbības pīlārs, kuram ir izšķiroši svarīga nozīme, lai garantētu sadarbspēju, centienu papildināmību un resursu efektīvu izmantošanu, vienlaikus izvairoties no nevajadzīgas dublēšanās; aicina Komisiju un dalībvalstis vienkāršot un saskaņot noteikumus par aizsardzības materiālu un sistēmu ražošanu, sertifikāciju, nodošanu, militāro mobilitāti un uzturēšanu, lai izveidotu konkurētspējīgu, noturīgu un integrētu Eiropas rūpnieciskās piegādes ķēdi, kas spēj nodrošināt lielāku operacionālo sagatavotību un pilnīgu un efektīvu sadarbspēju starp ES un NATO;

12. vērš uzmanību uz NATO kā globāla dalībnieka un uzticama partnera lomu centienos panākt masu iznīcināšanas ieroču, tādu kā kodolieroči un ķīmiskie, bioloģiskie un radioloģiskie ieroči, neizplatīšanu un cīņā pret globālo terorismu;

Nepieciešamība pēc ES DAP

13. atzinīgi vērtē to, ka ES sevi pozicionē kā uzticamu globālās drošības partneri, stiprinot savu KDAP, tostarp, izmantojot savstarpēji izdevīgas DAP un padziļinātu divpusēju un daudzpusēju dialogu; atzīmē, ka līdz šim DAP ir noslēgtas ar astoņām valstīm un ka tiek gatavota partnerība ar citām valstīm, to skaitā ar Islandi; prasa Eiropas aizsardzības tehnoloģiskās un industriālās bāzes (*EDTIB*) stiprināšanas kontekstā šajās partnerībās iekļaut strukturētu rūpniecisko sadarbību, lai palielinātu ES bāzētas ražošanas jaudu attiecībā uz ražošanas pamatlīdzekļiem aizsardzības jomā;

14. uzskata, ka DAP satvars sniedz jaunu impulsu notiekošajiem dialogiem par drošību un aizsardzību un praktiskajai sadarbībai; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt reālus rezultātus un noteikt atskaites punktus ar saskaņotiem izpildes termiņiem; uzsver nepieciešamību pēc rezultātu uzraudzības, divpusējas pārskatīšanas un dialoga par tādu draudu uztveri, kuri skar vairākas operacionālās vides jomas, un savstarpējām interesēm, kam ir izšķiroši svarīga nozīme partnerību īstenošanā; uzsver, ka ir svarīgi, izmantojot stratēģiskas DAP, nodrošināt drošu apgādi ar kritiskām izejvielām, kas ir vitālas Eiropas aizsardzībai; aicina Komisijas priekšsēdētājas vietnieci / Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) sniegt Parlamentam regulāru izvērtējumu par stāvokli DAP īstenošanā;

15. uzsver, ka DAP ietver sadarbību ar KDAP misijām, jo tās ir paredzētas, lai radītu sinerģiju, uzlabotu sadarbspēju un koordināciju un pastiprinātu ES vispārējo spēju drošības un aizsardzības jomā;

16. uzsver ar Norvēģiju, Apvienoto Karalisti un Kanādu – kas ir NATO sabiedrotās un ļoti svarīgas ES partneres aizsardzības jomā – parakstīto DAP stratēģisko nozīmi un nepieciešamību tās noteikt par prioritāti; mudina padziļināt šīs partnerības, tostarp aizsardzības industrijas, kiberdraudu, hibrīddraudu un jūras drošības jomā, lai veidotu kopīgu militāro spēju un veicinātu ciešāku sadarbību; uzsver, ka rūpnieciskajā sadarbībā prioritāte būtu jāpiešķir projektiem, kas veicina stratēģisko autonomiju un noturību, nodrošinot investīciju līdzsvarotu ģeogrāfisko sadalījumu dalībvalstīs un īpašu uzmanību pievēršot ES austrumu dalībvalstīm; mudina ES parakstīt līdzīgus nolīgumus arī ar citiem līdzīgi domājošiem partneriem, to skaitā ar tiem, kas neietilpst NATO;

17. uzsver, ka ES un ASV attiecības joprojām ir viens no Eiropas drošības un aizsardzības stūrakmeņiem; uzsver, ka ir svarīgi izpētīt iespēju noslēgt tādu oficiālu DAP ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kas atbilstu ES interesēm un vērtībām un veicinātu uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību; norāda uz nepieciešamību pēc pastāvīga dialoga par draudu uztveri un sadarbības šajā jomā; atkārtoti norāda, ka ES partnerībai ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir stratēģiska nozīme, un prasa padziļināt ES un ASV

sadarbību savstarpēji izdevīgā veidā un izpētīt iespējas, kā panākt optimālu sadarbību starp to aizsardzības industrijām;

18. uzsver, ka Eiropas drošība nav iespējama bez Ukrainas drošības; uzsver, ka ir svarīgi izpētīt iespēju noslēgt oficiālu DAP ar Ukrainu; apstiprina, ka Ukraina ir stratēģiski prioritāra ES partnere, jo tā gatavojas kļūt par ES dalībvalsti; atkārtoti norāda, ka ES sniegs pastāvīgu un ilgtspējīgu atbalstu, nodrošinot visu, kas ir nepieciešams pēc iespējas ātrākai Ukrainas uzvarai; uzstāj uz to, ka ES ir jāsniedz savs pienesums pamatīgu, juridiski nostiprinātu drošības garantiju nodrošināšanai Ukrainai, lai atturētu Krieviju no turpmākas agresijas; uzsver, ka viena no prioritātēm ir ciešāka sadarbība starp ES un Ukrainas aizsardzības industrijas nozari, tostarp pieskaņošanās Eiropas standartiem un pārredzamība; uzsver, ka liela nozīme ir ES partnerībām un deviņu punktu kopīgajām drošības saistībām starp ES un Ukrainu Ukrainai sniegtās palīdzības koordinēšanā; atkārtoti prasa steidzami izmantot iesaldētos Krievijas aktīvus atbalsta sniegšanai Ukrainai, vienlaikus ievērojot starptautiskās tiesības; uzsver, ka ir svarīgi sistemātiski ņemt vērā Ukrainas operacionālo pieredzi, it īpaši dronu/ bezpilota lidaparātu sistēmu un elektroniskās karadarbības jomā;

19. aicina dalībvalstis aktīvi sadarboties ar Ukrainu un veidot sinerģiju ar to, it īpaši pretgaisa un pretraķešu aizsardzības un dronu un pretdronu karadarbības jomā, atzīstot tās revolucionāro operacionālo kompetenci un augsti attīstīto spēju, un tādējādi stiprināt gan ES, gan Ukrainas aizsardzības spēju;

20. atzinīgi vērtē ES un Moldovas DAP noslēgšanu 2024. gada 21. maijā un to, ka tajā īpašā uzmanība ir veltīta hibrīddraudu apkarošanai;

21. uzsver stratēģisko nozīmi, kāda ir ES partnerībām ar Indijas un Klusā okeāna reģiona valstīm, piemēram, ar Japānu, Korejas Republiku un Indiju, kas jau ir parakstījušas DAP, un mudina ātri pabeigt sarunas ar Austrāliju, kā arī izpētīt iespēju noslēgt šādu partnerību arī ar citām šī reģiona valstīm, it īpaši ar Jaunzēlandi; uzsver, ka izaicinājumi eiroatlantiskās un Indijas un Klusā okeāna reģiona drošības jomā ir cieši saistīti; uzsver nepieciešamību padziļināt sadarbību drošības un aizsardzības jomā ar Taivānu;

22. uzsver nepieciešamību izpētīt iespēju dažādos līmeņos un dažādos formātos pastiprināt sadarbību energoapgādes drošības, savienojamības un kritiskās infrastruktūras aizsardzības jomā ar Kaukāza un Vidusāzijas valstīm; atzīmē šo reģionu stratēģisko nozīmi energoapgādes dažādošanā, drošu transporta koridoru attīstīšanā un Eiropas vispārējās noturības stiprināšanā;

23. uzsver Melnās jūras reģiona stratēģisko nozīmi Eiropas drošībai; prasa pastiprināt sadarbību drošības un aizsardzības jomā ar līdzīgi domājošiem partneriem Melnās jūras reģionā un izstrādāt

visaptverošu ES drošības stratēģiju attiecībā uz Melnās jūras reģionu; atbalsta lielākas ES investīcijas Melnās jūras jūras spēku spējas attīstīšanā, piekrastes aizsardzībā un ar jūrlietām saistīto jautājumu izpratnes veicināšanā;

24. aicina dalībvalstis un EĀDD izpētīt iespēju, pamatojoties uz skaidrām un savstarpēji izdevīgām saistībām, izveidot papildu DAP ar citiem līdzīgi domājošiem partneriem, ar kuriem ES ir kopīgas vērtības un kuri ir apņēmušies uzturēt uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību;

25. uzsver, ka ir svarīgi izveidot strukturētas DAP ar Rietumbalkānu valstīm, it īpaši ar Bosniju un Hercegovinu, lai pastiprinātu reģionālo stabilitāti, pretdarbotos hibrīddraudiem un stiprinātu Eiropas drošības arhitektūru ES tuvākajās kaimiņvalstīs; uzsver, ka šādu partnerību izveides pamatā vajadzētu būt ES pašreizējai iesaistei reģionā KDAP ietvaros, tostarp *EUFOR Althea* darbībai, politiskajam un drošības dialogam un kopīgai dalībai ES misijās, vienlaikus nodrošinot stratēģiskāku un ilgtermiņa satvaru sadarbībai tādās jomās kā kibernoturība, pretdarbība dezinformācijai un aizsardzības spējas veidošana;

Partnerības ar ANO un citu daudzpusēju partnerību attīstīšana

26. uzsver ANO un ES Miera operāciju un krīzes pārvarēšanas stratēģiskās partnerības nozīmi; atzinīgi vērtē ES un ANO stratēģiskās partnerības 2025.–2028. gadam jaunās prioritātes un uzsver nepieciešamību palielināt ES un ANO misiju un operāciju saskaņotību un efektivitāti, tostarp, veicot kopīgu plānošanu un mācoties no gūtās pieredzes; prasa saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 pilnībā īstenot un sistemātiski integrēt programmu sieviešu, miera un drošības jomā, it īpaši attiecībā uz civiliedzīvotāju aizsardzību, sieviešu pilnīgu, vienlīdzīgu un patiesu līdzdalību miera procesā un ar konfliktiem saistītas seksuālās vardarbības novēršanu; prasa reformēt ANO darbību, lai nodrošinātu, ka misijas un operācijas ir efektīvas un sniedz vēlamo rezultātu;

27. atzīmē, ka ES un Āfrikas Savienība uztur stratēģisku partnerību, it īpaši miera un drošības jomā; uzsver nepieciešamību padziļināt stratēģiskās partnerības ar citām reģionālām organizācijām, to skaitā ar Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju, Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju, Arābu valstu līgu, Persijas līča sadarbības padomi un Amerikas valstu organizāciju, savstarpēju interešu jomās, izmantojot kopīgas iniciatīvas, dialogu un pastiprinātu diplomātisko darbību; vērš uzmanību uz sadarbības ar Latīņamerikas partneriem nozīmi starptautiskās organizētās noziedzības, transnacionālās cilvēku tirdzniecības, hibrīddraudu un jūras drošības problēmas risināšanā un demokrātiskās noturības un reģionālās stabilitātes veicināšanā;

28. prasa stiprināt operacionālo dimensiju ES sadarbībai drošības un aizsardzības jomā ar līdzīgi domājošiem partneriem dienvidu kaimiņreģionā, it īpaši Vidusjūras reģionā, sevišķu uzmanību veltot jūras drošībai, terorisma apkarošanai, robežu pārvaldībai un kritiskās infrastruktūras aizsardzībai un balstoties uz Vidusjūras reģiona paktā noteiktajām saistībām, lai padziļinātu sadarbību drošības jomā ar Vidusjūras reģiona partneriem; uzsver, ka nestabilitāte šajā reģionā tieši ietekmē ES iekšējo drošību un tāpēc uz to ir jāreaģē stratēģiskākā un labāk koordinētā veidā;

Plašu un pielāgotu sadarbības veidu veicināšana

29. uzsver, ka ES integrētā pieeja KDAP ietver tiesisko regulējumu trešo valstu un reģionālo organizāciju līdzdalībai KDAP misijās un operācijās; uzsver, ka šiem partneriem ir jāatbalsta mūsu vērtības un intereses; mudina Komisiju un EĀDD vēl vairāk racionalizēt administratīvās procedūras, lai nodrošinātu līdzīgi domājošu partneru ātrāku un elastīgāku līdzdalību, it īpaši apmācībā, spējas veidošanā un reaģēšanas uz krīzi misijās;

30. uzsver Eiropas Miera mehānisma (EMM) kā svarīga instrumenta stratēģisko lomu militārās un aizsardzības spējas stiprināšanā, miera operāciju militāro aspektu atbalstīšanā un aprīkojuma nodrošināšanā ES partneru bruņotajiem spēkiem; prasa nodrošināt šī instrumenta pilnīgu pārredzamību un demokrātisko kontroli;

31. pauž nožēlu par to, ka Ungārijas valdība pastāvīgi liek šķēršļus šī instrumenta izmantošanai palīdzības sniegšanai Ukrainai, tostarp, vēršoties Vispārējā tiesā, un ka tā pastāvīgi bloķē Armēnijai paredzēto EMM atbalstu; mudina dalībvalstis aktīvi izdarīt spiedienu uz Ungārijas valdību, lai tā izbeigtu bezatbildīgo EMM bloķēšanu; aicina PV/AP rast alternatīvus risinājumus, lai pārvarētu šo situāciju;

32. atzinīgi vērtē EĀDD militāro padomnieku tīkla stiprināšanu ES delegācijās, kas stiprina attiecības ar partneru militārajām un civilajām institūcijām; prasa ieviest regulāras šo padomnieku koordinācijas sanāksmes, lai dalītos paraugpraksē, uzlabotu situācijas apzināšanos un veicinātu saskaņotību ES ārējā darbībā;

33. uzstāj uz to, ka ES aizsardzības gatavības panākšanai līdz 2030. gadam ir nepieciešamas partnerības un ES sadarbība ar līdzīgi domājošiem partneriem; uzsver – lai sasniegtu ES izsludinātos mērķus, ir jāpanāk piegādes ķēžu, to skaitā izejvielu un kritisku komponentu piegādes ķēžu, drošība, jāstiprina *EDTIB* un jāmazina ES stratēģiskā atkarība, vienlaikus neradot atkarību citās jomās; piemēra veidā vērš uzmanību uz ES atkarību no Ķīnas kritisko izejvielu jomā, kas rada būtisku ģeopolitisko un ekonomisko neaizsargātību; prasa nodrošināt demokrātisko pārraudzību un pārredzamību aizsardzības industrijas partnerībās, lai cita starpā nodrošinātu atbilstību darba un vides standartiem; atzīst, ka patiesa

aizsardzības vienotā tirgus izveide ir izšķiroši svarīga un ka tā ne tikai pastiprinās ES militāro spēju, bet arī palielinās tās stratēģisko autonomiju;

34. atzinīgi vērtē to, ka, noslēdzot īpašus divpusējos nolīgumus, valstīm, ar kurām ir izveidota DAP, varētu piešķirt privileģētu piekļuvi *SAFE* instrumentam; atzīmē, ka ir noslēgušās sarunas par *SAFE* instrumentam atbilstošu nolīgumu ar Kanādu; pauž nožēlu par to, ka vēl nav pabeigta līdzīga nolīguma ar Apvienoto Karalisti galīgā redakcija; uzsver, ka šo divu valstu iekļaušana ES aizsardzības iniciatīvās būtu abpusēji izdevīga un ievērojami palielinātu iesaistīto partneru industrijas pievienoto vērtību; uzsver, ka liela nozīme ir Ukrainas dalībai ;

35. atzīmē, ka Eiropas Aizsardzības aģentūra sadarbojas arī ar trešām valstīm, organizācijām un vienībām īpaši pielāgotu administratīvo vienošanos ietvaros; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka šie pasākumi veicina *EATIB* nostiprināšanu un revolucionāru tehnoloģiju aizsardzību; prasa no jauna izvērtēt šīs administratīvās vienošanās un to efektivitāti;

36. prasa, lai EĀDD rīcībā būtu esošo DAP īstenošanai nepieciešamie cilvēkresursi un finanšu līdzekļi, nodrošinot, ka tās sniedz reālus rezultātus;

Galveno sadarbības jomu stiprināšana DAP ietvaros

37. uzsver DAP lomu integrētā robežu pārvaldībā kopā ar vairākiem partneriem, kas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Krievijas un Baltkrievijas režīma veiktās nesenās provokācijas un NATO gaisa telpas pārkāpumus – kuri it īpaši skar ES austrumu dalībvalstis – un neatbilstīgas migrācijas ārējos aspektus; atgādina, ka neatbilstīgas migrācijas ārējie aspekti skar arī ES dienvidu dalībvalstis; prasa palielināt ES finansiālo un operacionālo atbalstu priekšposteņa valstu robežu pārvaldības spējas pastiprināšanai;

38. mudina Eiropadomi apsvērt iespēju atļaut valstīm, kuras ir parakstījušas DAP, it īpaši Norvēģijai, Apvienotajai Karalistei un Kanādai, piedalīties ES augsta profila projektos, tādos kā Austrumu flanga sardze, Eiropas dronu aizsardzības iniciatīva, Eiropas gaisa telpas vairogs un Eiropas kosmosa vairogs;

39. uzsver, ka ES finansēšanas prioritātēm būtu jāatspoguļo nepieciešamība pēc līdzsvarota rūpnieciskās jaudas ģeogrāfiskā sadalījuma, īpašu uzmanību pievēršot ar aizsardzību saistītas ražošanas stiprināšanai ES austrumu daļā, lai risinātu izaicinājumus, ko rada augsta riska zonu tuvums;

40. prasa kopā ar attiecīgajiem sabiedrotajiem veikt vairāk kopīgu mācību jūras drošības jomā, lai veicinātu sadarbspēju un operacionālo gatavību stratēģiski svarīgos ūdensceļos un kritiskos

jūras satiksmes punktos visā pasaulē, it īpaši apgabalos, kuros ir apdraudētas vitāli svarīgas ES intereses; uzstāj uz to, ka ir svarīgi uzraudzīt un aizsargāt kritisko jūras infrastruktūru, tostarp zemūdens kabeļus un cauruļvadus, lai novērstu arvien biežākos hibrīduzbrukumus;

41. uzsver DAP nozīmi KDAP misijās un operācijās, jo tās joprojām ir pamats ES īstenotajai iesaistīšanai ar ārējo drošību saistītos procesos un svarīgs pīlārs ES darbam konfliktu novēršanas, krīzes pārvarēšanas un pēckonflikta stabilizācijas jomā;

42. uzsver, ka kiberuzbrukumi, dezinformācija un ārvalstu veiktā informācijas manipulācija un iejaukšanās (*FIMI*), narkotiku kontrabandā un cilvēku tirdzniecībā iesaistītu transnacionālu noziedzīgu organizāciju darbības un karojošu trešo valstu īstenotā migrācijas instrumentalizācija arvien vairāk apdraud ES drošību; prasa pastiprināt sadarbību ar ES partneriem, lai palielinātu tās noturību, aizsargātu tās kritisko infrastruktūru un apmainītos ar paraugpraksi *FIMI* problēmas risināšanā; uzsver DAP nozīmi sabiedrības un demokrātiskās noturības veidošanā; mudina ieviest kopīgas mācības reaģēšanai uz kiberdraudiem un izveidot drošus kanālus informācijas kopīgošanai starp ES un tās partneriem, lai pretdarbotos kiberdraudiem;

43. norāda, ka ES pieeja kritiskās zemūdens infrastruktūras aizsardzībai arī atspoguļo to, ka tā arvien vairāk apzinās ar drošību saistītos netradicionālos izaicinājumus;

44. uzsver terorisma apkarošanas un vardarbīga ekstrēmisma novēršanas nozīmi, ar integrētu drošības satvaru palīdzību pievēršoties draudiem, ko rada gan valsts, gan nevalstiskas institūcijas; uzsver – lai efektīvi apkarotu un novērstu terorismu un vardarbīgu ekstrēmismu, ir nepieciešama plaša valdību sadarbība un informācijas kopīgošana gan starp ES dalībvalstīm, gan ar trešām valstīm;

45. uzsver, ka partnerībām ir būtiska nozīme, lai sekmētu miermīlīgu un atbildīgu rīcību kosmosā, reaģētu uz kosmosa apdraudējumiem un atbalstītu kosmosa pakalpojumu izmantošanu drošības un aizsardzības nolūkā; it īpaši uzsver to, ka "jaunā kosmosa" nozare un tās inovatīvais potenciāls attiecībā uz divējāda lietojuma tehnoloģijām būtu pilnībā jāizmanto arī aizsardzības un civilajā jomā;

46. uzstāj uz to, ka DAP būtu jāiekļauj efektīva pārskatīšanas klauzula, kas ļautu veikt ar īstenošanu saistītus pielāgojumus un reaģēt uz jaunām norisēm drošības jomā; uzsver – ja šīs partnerības tiks pienācīgi īstenotas, tās sniegs konkrētus rezultātus, kas palīdzēs nodrošināt Eiropas drošības kārtību;

Parlamenta lomas palielināšana sadarbības veicināšanā aizsardzības jomā

47. atgādina, ka Parlaments ir vairākkārt vērsis uzmanību uz drošības un aizsardzības partnerību nozīmi; uzskata, ka parlamentārā diplomātija papildina un atbalsta šīs partnerības; uzsver, ka būtiska loma ir Drošības un aizsardzības komitejai un Delegācijai attiecībām ar NATO Parlamentāro asambleju; prasa EĀDD sniegt Parlamentam regulārus ziņojumus par DAP īstenošanu un stāvokli notiekošajās un plānotajās sarunās;

48. apņemas arī turpmāk regulāri rīkot kopīgas komiteju sanāksmes ar Ukrainas Augstākās radas Valsts drošības, aizsardzības un izlūkošanas komiteju, lai veicinātu dialogu parlamentārā līmenī;

49. atzinīgi vērtē ES dalībvalstu aizsardzības komisiju pirmās starpparlamentārās sanāksmes organizēšanu Eiropas Parlamentā un partnerības ar valstu parlamentu darbiniekiem turpmāku padziļināšanu, tostarp ar Eiropas Drošības un aizsardzības koledžas starpniecību;

50. atzinīgi vērtē NATO Parlamentārās asamblejas 107. *Rose-Roth* semināra "EU-NATO Cooperation: Essential Partnership and Democratic Resilience" [ES un NATO sadarbība: svarīga partnerība un demokrātiskā noturība] rīkošanu Parlamenta telpās; uzsver, ka tas izcēla Parlamenta jauno aktīvo lomu, ņemot vērā tā pastiprināto partnerības statusu NATO Parlamentārajā asamblejā;

51. uzsver sekmes, kas gūtas attiecībā uz pirmo Parlamenta un NATO Parlamentārās asamblejas izmēģinājuma projektu Ukrainas Augstākās radas personāla parlamentārās spējas veidošanai drošības un aizsardzības jomā; prasa paplašināt šī izmēģinājuma projekta tvērumu, iekļaujot tajā Ukrainas Augstāko radu, paplašināšanās zonas valstu parlamentus un visas DAP;

52. uzskata, ka EĀDD organizētais Šūmana Drošības un aizsardzības forums, kas daļēji notiek Parlamenta telpās, sniedz iespēju nodrošināt regulāru augsta līmeņa platformu dialogam ar partneriem; prasa Parlamentam aktīvi piedalīties tā darba kārtības un pēcpasākumu sagatavošanā, nodrošinot, ka tā iznākums tiek izmantots likumdošanas darbā pie ES drošības un aizsardzības politikas izstrādes;

53. mudina veidot ciešāku saikni ar partnervalstu sabiedrību un pastiprināt ES stratēģisko komunikāciju; prasa sākt kampaņas, kurās tiktu iesaistīts Parlaments, citas ES iestādes, struktūras un aģentūras, dalībvalstis un partnervalstis, kā arī nevalstiskas organizācijas, akadēmiskās aprindas un mediji, lai popularizētu esošās DAP un mudināt veidot jaunas, tādējādi stiprinot ES tēlu un tās pozīciju DAP valstu vidū; uzsver nepieciešamību pretdarboties dezinformācijai un ārvalstu manipulatīviem vēstījumiem, šajā nolūkā izmantojot koordinētas komunikācijas stratēģijas un publiskās

diplomātijas iniciatīvas, kurās tiktu iesaistītas ES delegācijas un dalībvalstis;

°

° °

54. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.